

0 alchemiku z Łukowicy

Michał Sędziwój alchemik z Łukowicy ur. 2 lutego 1566 r. w Łukowicy był studentem najwybitniejszych uczelni w Europie (Kraków, Wiedeń, Cambridge, Wittenberga) Zafascynowany alchemią stworzył podwaliny nauki chemii. Był autorem pierwszego podręcznika do chemii. Gościł na dworze Cesarza Rudolfa II. Pełnił również funkcję osobistego sekretarza Króla Polskiego Zygmunta III. Za przyczyną jego naukowej pracy i ciągłych eksperymentów w styczniu 1596 r. zamkiem na Wawelu wstrząsnęła eksplozja w jego pracowni, która wywołała nie mały pożar i rozległe zniszczenia. Los chciał, że rok później stolica została przeniesiona z Krakowa do Warszawy. Fakt ten niektórzy wiążą z nieszczęśliwym wypadkiem w pracowni alchemika, który miał się do tych przenosin przyczynić. Przede wszystkim Sędziwój był wybitnym naukowcem i prawdopodobnie posiadał tajemnicę „kamienia filozoficznego” – dokonał słynnej transformacji metalu nieszlachetnego w złoto. Miało się to stać na oczach cesarza Rudolfa II, a później doświadczenie to powtórzył przed Zygmuntem III. Wydarzenie to uwiecznił na jednym ze swych obrazów Jan Matejko przedstawiając naszego alchemika pokazującego złotą monetę władcy polskiemu. Historię alchemika przybliżyła w swojej książce pt. „Woda, która nie moczy rąk” Zbigniew Szydło.

